

Vänsterpress om Iran-USA efter mordet på general Soleimani – januari 2020

Det av USA beordrade mordet på den iranske generalen Qassem Soleimani har skärpt läget i Mellanöstern. Nedskjutningen av ett ukrainskt passagerarflygplan över Iran, utfört av över-spänd iransk militär (rädd för amerikanskt luftangrepp) var en konsekvens av detta. Detta resulterade i sin tur i stora regimfientliga demonstrationer i Iran.

Se även [Vänsterpress om Iran – januari 2018](#) och [Om Iran - artiklar ur tidskriften Fjärde Internationalen](#) (samling från 1979-83).

Martin Fahlgren 23/1 2020

Innehåll

Arbetarmakt	1
<i>Ned med diktaturen i Iran! Nej till USA-invasion!</i>	<i>1</i>
Flamman.....	2
<i>Attacken mot ambassaden fick bägaren att rinna över</i>	<i>2</i>
Internationalen	4
<i>Trump stärker regimen i Iran</i>	<i>4</i>
Offensiv	6
<i>Trump osäkrar Mellanöstern.....</i>	<i>6</i>
<i>Mot Trump och Irans diktatur</i>	<i>7</i>
Proletären.....	9
<i>USA:s krigspolitik måste få ett slut.....</i>	<i>9</i>
Revolution	10
<i>Iran: mordet på Qassem Soleimani – mot USA:s imperialistiska aggression.....</i>	<i>10</i>

Arbetarmakt

Ned med diktaturen i Iran! Nej till USA-invasion!

Jens-Hugo Nyberg

Arbetarmakt 15/1 2020

I höstas skakades den iranska diktaturen av de allvarligaste protesterna hittills under sitt 40-åriga styre. Jämfört med protesterna mot valfusket 2009 var förra höstens demonstrationer mera dominerade av arbetare och fattiga, och mera militanta. Vid flera tillfällen angreps och brändes regeringsbyggnader som polisstationer, och slagorden visade ett större öppet hat mot diktaturen.

Under januari återupptogs protesterna. De provocerades fram i första läget av att diktaturen mobiliserade demonstrationer efter att Suleimani sprängdes av USA för att visa vilket stöd de åtnjuter. Det var ett uppenbart misstag. Regimens stöddemonstrationer kanske imponerade på gamla stalinister, liksom exempelvis [åtminstone någon som uppdaterade SVT:s hemsida](#), men alla de iranier som hatar diktaturen mötte försöken att utmåla Khamenei och Suleimani som folkkära med förakt.

Nästa händelse som ledde till protester var nedskjutningen av det ukrainska flygplanet och de inledande lögnerna om detta. Om den iranska diktaturens ställning hade stabiliserats skulle dessa saker knappast ha lett till så mycket. De stora och militanta demonstrationerna som organiserades i ett flertal städer runt om i landet var dock ett tydligt kvitto på att den ställningen inte hade stabiliserats. Folkmassor som skriker ”Suleimani var en mördare och hans ledare också!” samt ”Död åt diktatorn!” visar att situationen fortfarande är explosiv.

Givetvis måste alla socialister stödja arbetarnas, kvinnornas och de förtrycktas kamp för att störta Irans diktatur. Lika självklart är att USA och andra imperialistmakter inte kommer att införa fred, frihet och demokrati i Iran, liksom Mellanöstern i övrigt. Efter första världskriget var det Frankrike och Storbritannien som la grunden till den nuvarande situationen genom att dela upp regionen i diktatoriska monarkier och repression mot alla frihetssträvanden. Efter nästa världskrig tog USA över huvudansvaret för att upprätthålla det imperialistiska styret över regionen genom att stödja Saudiarabiens fundamentalistiska diktatur, liksom andra diktaturer och Israel. I Irak backade de upp Saddam Hussein genom hans värsta illdåd – tills de övergick till att bomba sönder landet 1991, införa sanktioner som dödade hundratusentals barn och slutligen invasionen 2003 och den efterföljande ockupationen, som förutom ett stort antal döda resulterade i en stor skjuts framåt för IS och andra islamistiska extremister.

Om vi håller oss till Iran så organiserade CIA, med stöd och uppmuntran från Storbritannien, militärkuppen 1953 mot landets senaste demokratiskt valda ledare, Mossadeq, och USA var sedan en trogen vän till Shahens diktatur, som bäddade för att Khomeinis blodiga mulladiktatur skulle kunna ta över. Ryssland har genom sin blodiga roll i Syriens inbördeskrig, sina terrorbombningar mot civila och sitt stöd till Assads reaktionära diktatur visat att de lika lite som de andra imperialistmakterna har något progressivt att erbjuda. Kravet måste vara: samtliga imperialistiska trupper ut från Mellanöstern! Detta gäller även de sanktioner de inför, liksom de vapen och annat stöd de skickar till reaktionära regimer. Och en amerikansk invasion av Iran måste givetvis bekämpas med alla medel.

En stor del av vänstern, eller ”vänstern”, klarar inte att samtidigt motsätta sig imperialistiska interventioner och att stödja kampen för att störta reaktionära regimer. Det så kallade Kommunistiska partiets ”analyser” av inbördeskriget i Syrien har nästan helt överensstämt med Assaddiktaturens propaganda, och när Suleimani dog utmålade de honom som en folkkär

hjälte i kampen mot terrorismen – och gick inte längre än att medge att denne massmördare har ”anklagats” för repression mot det iranska folket. När demonstrationer skakar diktaturen medger de att det iranska folket har anledning att protestera, men de är aldrig i närheten av att tydligt säga att diktaturen måste störtas. Om en verklig iransk revolution skulle bryta ut finns det ingen anledning att bli förvånad om KP skulle intala sig att allt bara var en imperialistisk komplott och ställa sig på den blodiga diktaturens sida, samtidigt som de anklagade alla som stödjer revolutionen för att vara imperialistagenter. Som i fallet med Syrien.

Inte heller Vänsterpartiet går längre än att stödja – d.v.s. i något enstaka uttalande, inte genom att försöka mobilisera för saken – demonstrationer och protestera mot repression. När Amineh Kakabaveh ännu var med hade de åtminstone en högt profilerad företrädare som krävde diktaturens fall. Kvar finns Ali Esbati som nöjer sig med att uttrycka något vagt om ”reform-inriktad opposition”.

Det är nödvändigt att vara tydlig på båda punkter. Vi måste kräva tillbakadragande av samtliga imperialistiska, inklusive Rysslands, trupper och baser från regionen och motsätta oss alla interventioner – och om en invasion kommer förklara att det bästa är om de drivs bort fortast möjligt. Men samtidigt måste vi stödja kampen mot alla reaktionära regimer. Nej till USA-invasion – ned med diktaturen i Iran!

Flamman

Attacken mot ambassaden fick bågaren att rinna över

Jonas Elvander

Flamman 12/1 2020

När USA för två veckor sedan lät mörda en av Irans viktigaste generaler tog man ett bestämt steg närmare fullskaligt krig. Rouzbeh Parsi på Utrikespolitiska institutet menar att president Donald Trumps ego kan ha spelat en roll i beslutet.

Varför skedde den här attacken?

– Det finns två element som har framgått i medierapporteringen. Jag tror inte att det ligger något i den officiella förklaringen att det skulle ha varit en omedelbart förestående attack mot amerikanska mål. Det är ett kriterium som USA måste ha med för att kunna juridiskt legitimera sin attack. Qasem Soleimani ses som huvudansvarig för amerikaners död i Irak sedan invasionen 2003. Enligt Washington Post var utrikesminister Pompeo, försvarsminister Esper och chefen för generalstaben för beslutet att döda Soleimani. Den andra aspekten är Trumps ego. Han har inte velat ha ett krig hittills. Han har pressat Iran men försökt undvika att hamna i en konfrontation. Då misstänker jag att attacken mot basen där en amerikan dog och belägringen av den amerikanska ambassaden i Bagdad blev för mycket för honom. Men frågan är om han förstått vem Soleimani är och vilka konsekvenserna kan bli av en sådan här attack. Enligt vissa nyhetskällor presenterades han med en rad alternativ där detta fanns med som det mest extrema.

Varför har vi då hamnat här från första början?

– Trump lämnade kärnteknikavtalet med Iran i maj 2018 och införde de hårdaste sanktionerna som något land någonsin har infört mot ett annat land. Målet är att få den iranska staten på knä eller att få folket att resa sig mot regimen. Iran har försökt avskräcka USA från detta på två sätt. Dels genom att hota Europa med att steg för steg lämna kärnteknikavtalet. Den andra är att visa USA att det kommer att bli kostsamt med ett krig. Detta gör de genom att attackera USA:s allierade i Persiska viken, bland annat oljetankers och raffinaderier. Det tycks ha fungerat eftersom Trump inte direkt gick till motattack. Men allt detta har setts som oacceptabla iranska provokationer i Washington och den senaste utvecklingen med attacken

mot ambassaden i Bagdad var kanske något som fick bågaren att rinna över.

Rouzbeh Parsi leder Mellanöstern- och nordafrikaprogrammet på utrikespolitiska institutet.

Som så många gånger förr har USA nu vänt sig mot en tidigare allierad eftersom Soleimani även bekämpade IS i Irak och Syrien. Vad kommer detta att få för konsekvenser för kampen mot IS regionalt och globalt?

– De var inte regelrätta allierade, men USA och Iran har haft en gemensam fiende. Innan de samarbetade mot IS var Soleimanis roll att se till att USA blev fast i Irak så att de inte skulle kunna attackera Iran. Sedan har USA och Iran tillsammans gjort att Irak blev så instabilt att IS kunde etablera sig där.

– Just nu innebär detta att USA lägger kampen mot IS på is. Den kampen måste ske med de styrkor som faktiskt kan slåss och då blir det delvis miliser som är en del av den irakiska staten och allierade med Iran. Ironiskt nog var Abu Mahdi al-Mohandis som också dödades i attacken mot Soleimani befälhavare över en av de starkaste miliserna i Irak som strider mot IS.

Även Irak har reagerat starkt mot attacken. Parlamentet har bland annat krävt att alla amerikanska trupper ska lämna landet samt att USA:s ambassad ska stängas. Har Trump nu gjort sig av med en viktig allierad i Mellanöstern?

– Just nu står Irak och vacklar men resolutionen i parlamentet är bara rådgivande. USA är där på inbjudan av regeringen och det är den som måste fatta ett beslut. Om USA tvingas lämna landet är risken stor att även soldater från andra västländer som är där för att utbilda irakiska

trupper också kommer att lämna. Trump har även hotat med sanktioner mot Irak om de skulle sparka ut dem så han har även vissa kort att spela ut.

Iran överväger 13 olika sätt att besvara attacken och natten till onsdagen utfördes en missilattack mot amerikanska mål i Irak. Är det slutet på historien eller kan man vänta sig ytterligare hämndattacker från Iran?

– Det är omöjligt att veta. Som de själva formulerade det var det detta de ville göra. Så nu har de gjort det de ville göra. Sedan beror det självfallet på vad USA gör.

Vad kan detta få för konsekvenser för proteströrelserna som har ägt rum i både Iran och Irak? Kommer stödet för dessa två regimer nu att öka internt?

– Just nu finns det ett stort stöd för Irans yttre försvar som Soleimani, delvis genom statspropaganda, blivit en representant för, även om stödet för regimen inte nödvändigtvis har ökat. Det handlar mer om Iran än den islamiska republiken. Samtidigt finns alla problem som gjorde att folk protesterade kvar. Men ingen vill ha krig, så när det kommer till att försvara nationen tror jag att det finns ett stort stöd. Det är lite samma sak i Irak. Det handlar om landets suveränitet. USA:s attack var även ett brott mot deras suveränitet eftersom de inte informerades på förhand. Det betyder inte att stödet där för Iran kommer att öka men de vill inte heller att USA ska kunna gå runt och göra som de vill.

Internationalen

Trump stärker regimen i Iran

Arash Gelichkan

Internationalen 12/1 2020

- **Soleimani hade blod på sina händer**
- **Det har även Trump och Saudiarabien**
- **Det är alltid civilbefolkningens blod**

Det är ingen tvekan om att Saddam Hussein var en ondskefull tyrann. Men betyder det att det var rätt att invadera och ockupera Irak med över en miljon dödsoffer, ett globalt jihadist-hot, människor drivna på flykt och framväxande europeisk högernationalism som konsekvens? Den frågan är aktuell i samband med det amerikanska attentatet mot Qasem Soleimani. Som högste ledare för Revolutionsgardets internationella gren, Qudsstyrkan, var han ansvarig för Irans inblandning i det blodiga inbördeskriget i Syrien.

Det är ingen tvekan om att Soleimani hade blod på händerna. Lika lite som det råder tvivel om att Donald Trump och hans regim samt Saudiarabiens Mohammed bin Salman har jemenitiskt blod på händerna. Men en situation där stater har ihjäl varandras företrädare innebär djungelns lag inom internationella relationer och priset för den sortens upptrappning bär vanligt folk.

Attentatet har inte försvagat den blodbesudlade iranska regimen. Om man tittar på de miljoner som slutit upp i regimen arrangerade propagandamanifestationer verkar det snarast som att regimen stärkt sina kort. Visserligen vallfärdade människor från hela landet och även shiamuslimer från regionen till processionen i Kerman som blev så ödesdiger med mängder av ihjältrampade människor. Men som den reformsinnade Teheran-professorn Sadegh Zibakalam förklarade i Aljazeera English i måndags och många andra kommentatorer så har attentatet fått iranier med vitt skilda uppfattningar att förenas i motstånd mot Trumps aggressiva politik.

Miljoner iranier valde Hassan Rouhani till president 2013 just för att han lovade att förhandla med omvärlden och få ett slut på sanktionerna som drabbat allmänheten så fruktansvärt hårt.

Det lyckades han med vilket bäddade för återvalet 2017. För iranierna och de flesta andra runt om i världen är det fullständigt uppenbart att Donald Trump gett sig den på att sabotera Obamas uppgörelse med Iran.

Det är Donald Trump som bär huvudansvaret för diplomatins sammanbrott och konfrontationens återkomst i Iran-relationerna.

Trumps sanktioner har lett till skenande arbetslöshet, cancerdrabbade människor som inte får sina mediciner och unga som inte har möjlighet att starta sig ett liv.

Ja, Iran har en reaktionär korrumpierad regim och hänsynslös kapitalistisk ekonomi som lämnar miljoner utblottade medan en liten elit med de rätta kontakterna inom prästerskapet, revolutionsgardisterna och bazaaröverklassen berikar sig hejdlöst. Men att USAs regering medvetet förstärker misären är ingen hemlighet, utrikesminister Mike Pompeo har själv sagt att syftet är att öka lidandet och att få folket att resa sig. Men att tukta folket till uppror där de betalar för frihetskampen med sitt blod leder inte till tacksamhet mot USA. Därför är det mer än naivt att tro att Donald Trumps beställda mord på Qassem Soleimani kommer firas av folkmajoriteten.

Antagligen hade dessa människomassor inte deltagit i regimens arrangemang om Soleimani hade dödats av syriska rebellstyrkor. Men just att den krigshetsande administrationen i Vita huset som åsamkat vanliga iranier ytterligare lidande anfaller företrädare för Iran och rentav hotar med bombningar av persiska kulturella landmärken väcker liv i den iranska patriotismen.

Det kommer regimen i sin tur utnyttja till det yttersta för att slå ner på all opposition med järnhand. Varje protestyttring, varje nedbränd milisposter eller bankkontor, kommer att straffas tusenfalt, brännmärkt som ett uttryck för USA:s militära förberedelser.

De politiska fångarna betalar i detta nu priset för Donald Trumps vansinniga eskalering, ja varje iranier som vill se demokrati, rättvisa och fred i Iran kommer tystas för lång tid framöver i år och kanske mer. Vi kommer förmodligen inte se en upprepning av Irak-invasionen 2003 eftersom Iran är en mycket svårare motståndare.

Någon form av militär konflikt, möjligen genom proxys, är rätt så sannolik. Kanske mer säkert är att regimen går starkt ur det här och att de frihetliga krafterna undermineras.

Revolutionsgardet och al-Qudsstyrkan

■ Revolutionsgardet och al-Qudsstyrkan är en mäktig militär-ideologisk organisation med syfte att försvara och sprida den så kallade "islamiska revolution" som burit fram prästerskapet till makten i Iran. Revolutionsgardet äger stora ekonomiska tillgångar och företag, därför är den en av regimens mäktiga komponenter.

■ Tillsammans med den reguljära armén (artesh på persiska) utgör Revolutionsgardet Irans försvarsmakt, men organisationen verkar också som underrättelsetjänst med mera. Special-enheten al-Qudsstyrkan är dess internationella gren och är kanske mest känd för att ha skapat eller åtminstone bidragit starkt till bildandet av den shiamuslimska libanesiska rörelsen Hezbollah.

■ Al-Qudsstyrkan sponsrar shiamuslimska miliser i Irak och är kraftigt inblandat i det syriska inbördeskriget på diktatorn al-Assads sida. Då de av USA ses som sponsorer av antivästlig terrorism är de föremål för sanktioner och nu militära operationer. Men al-Qudsstyrkan har samtidigt deltagit i den internationella krigsföringen mot ISIS, de facto vid bland andra USA:s sida.

Offensiv

Trump osäkrar Mellanöstern

Per Olsson

Offensiv 8/1 2020

Med Trumps beslut togs ett stort steg mot ett fullskaligt krig (Foto: The U.S. Army / Flickr CC).

De lönnmord som Vita huset utförde i Bagdad den 3 januari var en ny farlig vändpunkt i ett redan skarpladdat läge. Den dödliga attacken är att likna vid en krigsförklaring som kommer att följas av vedergällningsaktioner vilka riskerar att utvecklas till ett fullskaligt krig i Mellanöstern.

USA:s attack är en brutal fortsättning på den krigshets som följt efter att president Donald Trump sade upp det kärnteknikavtal som Väst slöt med den diktatoriska regimen i Teheran och inledde vad Vita huset benämnt som ”maximal press” på Iran innehållande bland annat nya hårda sanktioner med det uttalade målet att pressa ner landets oljeexport till noll. Washington hoppades att detta skulle knäcka regimen och stoppa Irans härskare från att fortsätta urananrikningen. Men det är upp till massorna i Iran att göra upp räkningen med regimen.

Nu har den senaste händelseutvecklingen sannolikt helt punkterat kärnenergiavtalet och öppnar för att regimen i Iran snabbt försöker skaffa sig atomvapen.

Mycket pekar mot att USA tog den snabbt fördjupade ekonomiska krisen i Iran och massprotesterna i november som ett uttryck för att den ”maximala pressen” varit framgångsrik och att regimen skulle vara oförmögen att besvara en attack som den som ägde rum den 3 januari. Revolterna i Irak och Libanon kan ytterligare ha närt den hållningen. Det var emellertid en

dödsbringande felkalkyl.

Lönnmorden i Bagdad stärker åtminstone på kort sikt den iranska regimen och ger den en ursäkt för att ytterligare trappa upp förtrycket, samtidigt som den kan avleda och splittra den ickesekteristiska masskampen i Libanon och särskilt Irak. Det är kampen i dessa länder som har visat vägen framåt och som i november inspirerade massorna i Iran att på nytt gå ut på gatorna i protest mot regimen.

I juni hävdade Trump att USA bara var minuter från ett storskaligt angrepp mot Iran och i september, efter att robot- och drönarattacker slagit ut hälften av Saudiarabiens oljeproduktion, blev läget än allvarligare. USA pekade snabbt ut Iran som ansvarigt för angreppen mot Saudiarabien, men risken för ett fullskaligt storkrig fick även de värsta krigshökarna att avstå från omfattande vedergällningsaktioner. Den militära uppladdningen fortsatte dock.

Med Trumps beslut att lönnmörda bland andra Qassem Soleimani, ledaren för det iranska revolutionsgardets specialstyrka Quds, och Abu Mahdi al-Muhandis, som var en av ledarna för den Iranstödda shiamuslimska milisen Hashed al-Shaabi i Irak (Folkets mobiliseringsstyrkor som samlar flera olika milisgrupper och som har blivit en del av landets reguljära styrkor), togs ett stort steg mot ett fullskaligt krig.

Det är möjligt att det fasansfulla scenariot av ett storskaligt krig får regimerna i USA och Iran och dess allierade att begränsa sina vedergällnings- och hämndaktioner, men även dessa kommer att betinga ett högt mänskligt pris och det är långt ifrån säkert att den våldsspiral som följer kan hejdas.

Endast massornas kamp, organisering och solidaritet kan göra slut på den mardröm utan ände som imperialism, kapitalism och diktatur har skapat i Mellanöstern. Ska freden bli möjlig krävs en ny våg av revolutionär kamp och massuppror som faller regionens diktaturer tillsammans med ett massivt motstånd i USA och andra väststater mot krig och kapitalism.

Mot Trump och Irans diktatur

Per Olsson

Offensiv 15/1 2020

Hotet om ett fullskaligt krig i Mellanöstern har tvingat både Trumpadministrationen och regimen i Iran att åtminstone tillfälligt vänta med att genomföra nya krigshandlingar. Men den militära uppladdningen i Mellanöstern fortsätter och Trump har aviserat än hårdare sanktioner mot Iran.

I det spända militariserade läget är risken ständigt överhängande för tragedier, som nedskjutningen av det ukrainska planet som ändade 176 oskyldigas liv. Planet misstogs för ett ”fientligt mål”, liksom 1988 när ett amerikanskt stridsflyg i Irak-Irankrigets slutskede enligt egen utsago av misstag avfyra missiler mot ett iranskt passagerplan över Hormuzsundet och dödade 290 personer.

Trumpadministrationen och den iranska regimen förenas i att de är under stark press, räds massorna, hyser förakt för människoliv och är oberäknliga, vilket kan resultera i nya militära aktioner runt om i Mellanöstern och sätter respektive allierade på krigsfot.

Vita huset har som mål att få till stånd en regimförändring i Iran, att upprätta en marionettregim som samtidigt kan tjäna Washington och hålla massorna nere i likhet med de diktaturer som utgör USA:s allierade i Mellanöstern.

Trump stöd till protesterna i Iran är bara propaganda. Mer än något annat fruktar USA en revolutionär utveckling i Iran, vilket skulle ge impulser till massuppror långt utanför landets gränser.

Modiga studenter som under de senaste dagarna har demonstrerat i Iran har i uttalanden skarpt kritiserat såväl den inhemska regimens lögnar och förtryck som USA-imperialismens krigspolitik.

Den militära uppladdningen i Mellanöstern fortsätter och Trump har aviserat än hårdare sanktioner mot Iran (Foto: GovernmentZA & Gage Skidmore / Flickr CC)

Att protesterna har fortsatt i Irak och Libanon sätter hinder i vägen för de korrupta regimernas, de sektaristiska politikernas och milisernas försök att dra fördel av det spända läget och gå till våldsam offensiv mot massrörelserna.

Efter Trumps lönnmord antog demonstranterna på Tahrirtorget i Bagdad ett uttalande där man kritiserade drönarattacken för att vara i strid mot internationell rätt och ett angrepp mot Iraks suveränitet, samtidigt som man uppmanade till nya protester. Man upprepade sitt motstånd mot USA:s och Irans inblandning samt varje försök att göra Irak till ett slagfält för ett "proxy-krig".

Den svenska regeringen har ställt sig bakom Trumps politik och inte ens vågat höja rösten mot USA:s lönnmord i Bagdad samt gjort klart att den svenska truppstyrkan blir kvar i Irak. USA och dess allierade i Mellanöstern är beväpnade med krigsmaterial från Sverige. Regeringens skandalösa hållning bidrar till den farliga militära uppladdningen och äventyrar oskyldigas liv.

RS/Offensiv säger:

- Inget svenskt stöd till Trumps krigspolitik. Dra tillbaka alla utländska trupper, inklusive den svenska styrkan i Irak, från Mellanöstern. Asyl till de som flyr undan krig och terror.
- Delta i bygget av ett massivt antikrigsmotstånd på gator och torg, arbetsplatser och skolor.
- Stöd de folkliga upproren i Mellanöstern. Allt stöd till arbetarkampen och bygget av en massrörelse i Iran som kan störta förtryckarregimen.

- För en frivillig demokratisk socialistisk federation i Mellanöstern som garanterar alla folks frihet och rätt till nationellt självbestämmande.
- Global kamp mot imperialismens plundring och militarism. Bygg en massrörelse mot terror och våld. För en socialistisk värld.

Proletären

USA:s krigspolitik måste få ett slut

August Eliasson

Proletären 3/1 2020

Raketattacken som dödade den iranske ledaren Qassem Soleimani är ännu ett exempel på att USA och Donald Trump skiter i alla internationella lagar och är beredda att riskera storkrig för att försvara sitt inflytande i Mellanöstern.

Den iranske generalen Qassem Soleimani dödades i en amerikansk flygattack vid Iraks internationella flygplats under fredagen. (Erfan Kouchari / U.S. Air Force photo)

Natten till fredagen beordrade Trump en riktad raketattack mot den konvoj vid Iraks internationella flygplats som den iranske generalen och ledaren Qassem Soleimani färdades i. Den rättsvidriga attacken ökar risken för storkrig i regionen.

I attacken dödades, förutom Qassem Soleimani, ytterligare minst sex personer, däribland Abu Mahdi al-Muhandis, ledaren för den irakiska shiamilisen Kata'ib Hezbollah som stridit mot Islamiska staten men också bekämpat USA:s närvaro i Irak. Kata'ib Hezbollah ingår i Folkets mobiliseringsenheter (PMU) som är en regeringsstödd koalition av olika irakiska grupper som bekämpat Islamiska staten i Irak.

När det kommer till krigshetsande, enas det demokratiska och republikanska etablissemangen i USA. En kolumnist på CNBC – som brukar anses vara Trump-motståndare – hyllade attacken på "världens främste skurk" och Fox News egen "expert" hävdade att attacken "räddade många amerikaners liv".

Expressens Magda Gad, som är på plats i Irak, är en av få journalister som försökt att ge en rättvisande bild av läget i regionen: "Om Iran hade dödat USA:s högsta militära ledare näst efter Trump i en attack mot Kanadas flygplats hade det högst troligen blivit världskrig. Det här kommer eskalera konflikten mellan USA och Iran enormt.", skriver hon på sin Facebooksida.

Enligt USA:s krigsmakt var attacken menad att förebygga kommande angrepp mot amerikanska mål. Den kommer efter en vecka av upptrappade oroligheter i Irak. Den 27 december sköts raketer mot en militärbas i norra Irak där amerikanska trupper är stationerade, och en amerikansk medborgare dödades. USA pekade snabbt ut Kata'ib Hezbollah som ansvariga och den 29 december bombade USA milisens högkvarter och dödade 25 milismedlemmar.

I samband med ett begravningståg för de dödade milismedlemmarna under nyårsafton, stormade irakiska demonstranter USA:s enorma ambassadsområde i Bagdad, "Gröna zonen". USA anklagade naturligtvis Iran för stormningen och hotade med vedergällning.

Qassem Soleimani var inte vilken militär som helst. Han sågs av många iranier som en nationalhjälte för hans insatser i kriget mot Irak på 1980-talet (där Saddam Hussein, stödd av bland annat USA, invaderade Iran). Både i Iran och Irak hyllas han för sina insatser i kampen mot IS och al-Qaida i Irak och Syrien, som ledare för revolutionsgardets enhet Quds, som lyder direkt under Irans religiösa ledare Ali Khamenei.

I en BBC-artikel [från 2015](#) beskrivs hans popularitet i hemlandet, där det gjorts tv-dokumentärer och skrivits popsånger om honom. Enligt BBC har han beskrivits som Irans ärligaste och minst korrupta politiker, som många velat se som presidentkandidat.

Att Irans religiösa styre förföljer fackföreningar och förtrycker kvinnor, eller att Iran har egna ekonomiska och politiska intressen i Irak, rättfärdigar inte att USA ska tillåtas leka världspolis och döda andra länders politiska eller militära ledare på andra länders territorium. Attacken kommer istället att spä på oroligheterna och öka risken för ett storkrig, även om det är troligt att varken Irans styre, eller Trumpadministrationen vill se ett sådant scenario.

Det är USA, och inte Iran, som genom invasionen av Afghanistan 2001 och Irak 2003, stödet till terrorgrupper i Syrien och ekonomiska krig mot Iran, som lagt grunden för kaoset i regionen med växande religiös sektarism, terrorism, fattigdom och korruption. Det är dags för omvärlden att säga ifrån mot USA:s förödande krigspolitik.

Revolution

Iran: mordet på Qassem Soleimani – mot USA:s imperialistiska aggression

Hamid Alizadeh

Revolution 8/1 2020

Tidigt på fredag morgon (3 januari 2020) lät Trump-administrationen i sin enorma arrogans döda den iranska general Qassem Soleimani, liksom den irakiska paramilitära ledaren Abu Mahdi al-Mohandes på Bagdad flygplats. Återigen bidrar USA-imperialismen till att öka instabiliteten i Mellanöstern.

Trump har försökt att utmåla attacken, som också dödade åtta andra iranier och irakier, som en defensiv åtgärd. Men det är inget annat än en summarisk avrättning av ledare för två suveräna stater på utländsk mark, varav en genomfördes utan att ens begära godkännande från kongressen. Enligt Donald Trump planerade Soleimani en snar attack som skulle ha kunnat skörda hundratals amerikanska liv. Det enda beviset för detta är att Soleimani hade besökt milisgrupper stödda av Iran i Libanon, Syrien och Irak, följt av ett besök hos Ayatollah Khamenei i Iran. Vilken del av detta som innebär ett överhängande hot om en attack mot USA är det ingen som vet.

Soleimani var dessutom den högsta generalen i det iranska revolutionsgardet utomlands. Han var ingen operatör på marken och att döda honom kunde knappast stoppa några planer på

några nära förestående attacker. De som nu efter fullbordat faktum försöker att rättfärdiga denna imperialistisk aggressionshandling är samma personer som spred direkta lögner om Saddam Husseins så kallade "massförstörelsevapen" och fabricerade ett så kallat "överhängande hot" för att rättfärdiga en förödande ockupation av Irak.

Trump, och nästan alla republikaner såväl som demokrater på kongressen, hävdar också att attacken var berättigad eftersom Soleimani stod bakom "dödandet av mer än 600 amerikaner". Men de är tysta om att Soleimani stödde shiamiliser som kämpade mot de amerikanska ockupationsstyrkorna. Denna ockupation [har hittills lett till att minst 1,5 miljoner irakiska liv har gått förlorade](#)! Dessutom stred samma miliser på USA:s sida i kriget mot Islamiska staten. Faktum är att vissa av dem fortfarande är utstationerade tillsammans med amerikanska trupper.

Skamlös imperialistisk attack

Trump påstår att Soleimani också spelade en nyckelroll i undertryckandet av proteströrelser i Irak, Iran och Libanon. Detta kan stämma, men Trumps varma förhållande till den saudiska monarkin och den israeliska regimen visar att demonstranternas demokratiska rättigheter – eller någon annan för den delen – aldrig har varit särskilt viktiga för honom. De irakiska demonstranterna på Tahrirtorget har i själva verket med rätta fördömt USA:s attack.

Detta var inget annat än ett skamlöst imperialistiskt angrepp i syfte att tvinga två självständiga stater att underkasta sig. Det är vår plikt som klasskämpar, fackföreningsaktiva och revolutionärer att kraftfullt motsätta oss denna attack och all ytterligare imperialistisk aggression i Mellanöstern. Vi måste avslöja de verkliga intressen som ligger bakom denna handling, som inte har något att göra med de fattiga och förtryckta i Mellanöstern, inte heller skyddet av arbetarna och de fattiga i väst, utan som bara handlar om kapitalistklassens smala intressen.

Det enda som låg bakom Trumps beslut var, som alltid, rent egenintresse. I synnerhet har Trump ett intresse av att avleda uppmärksamheten från att han själv ställts inför riks rätt och att framställa sig som en handlingens man inför sina vänner och fiender. I ett försök att gottgöra sin förnedrande passivitet efter att Iran sköt ner en amerikansk drönare i juni, och attacken mot saudiska oljeanläggningar i september, beslutade Trump att statuera exempel.

Han drevs på av ett lager republikaner och personer inom säkerhetsapparaten som har bestämt sig för att provocera fram en konflikt med Iran för att återställa den amerikanska militärens prestige efter år av förnedrande motgångar. Men denna extrema kortsiktighet, som i dag blivit en av den härskande klassen tydligaste karaktärsdrag, riskerar nu att kasta ännu mer bränsle på elden i en region som redan är mycket instabil. Och det slutliga resultatet kommer inte att ligga i Trumps eller den amerikanska imperialismens intresse.

Trycket ökar redan på USA för att dra sig ur Irak. Amerikanska specialstyrkor har dragit sig tillbaka från sina frontpositioner i syfte att försvara USA:s baser. Det irakiska parlamentet vidtar åtgärder för att avsluta det militära avtalet mellan de två länderna för att tvinga ut USA ur Irak. Detta skulle vara ett allvarligt slag mot USA-imperialismen.

Men Trump spelar ett högt spel. Han har hotat med att bomba 52 platser i Iran, av vilka några är viktiga kulturella platser. Det irakiska parlamentets plan på att utvisa amerikanska styrkor från Irak har han besvarat med att hota att införa sanktioner och värre mot Irak. USA:s härskande klass påstod att invasionen av Irak var en åtgärd för att införa demokrati och fred, och ändå ger den öppet skarpa hot för att förhindra det irakiska parlamentets beslut. Det vi ser är USA-imperialismens nakna ansikte.

Det är sant att vissa demokrater, under ledning av Nancy Pelosi, har motsatt sig Trumps

agerande. Men deras invändning är inte USA:s imperialistiska politik i Irak, utan snarare hur denna imperialistiska politik genomförs! Det demokratiska partiet, som så ofta framställs som USA-imperialismens mjukare del, genomförde en enorm ökning av bombningar och utländska kampanjer under Obamas tid som president. De är inte mindre imperialistiska än Trump. De klagar bara på att Trumps handlingar inte gynnar USA-imperialismen.

Spelar Teheran i händerna

I den frågan kan de ha en poäng. Även om Soleimani var en nyckelfigur för den iranska regimen, har mordet på honom bara spelat dem i händerna. Under de senaste månaderna har Iran och dess allierade i Libanon och Irak översvämmats av mäktiga massrörelser med revolutionära implikationer. Särskilt i Irak har den så kallade oktoberrevolutionen tagit sikte på fattigdom, arbetslöshet, korruption samt Irans inflytande som finns nästan överallt i statsapparaten.

I Libanon har den Hizbollah-ledda regeringen också hamnat under enorm press från den revolutionära rörelsen som inleddes i september. Men varken i Libanon eller i Irak lyckades regimen stabilisera situationen. I själva verket reste Soleimani frenetiskt mellan Beirut, Bagdad och Teheran för att samordna den kontrarevolutionära ansträngningen med Irans allierade och proxygrupper.

I Iran utbröt två dagar av våldsamma protester efter ett beslut om nedskärningar på bränsle-subventioner i november. Mycket snabbt eskalerade dessa protester från ekonomiska krav till att kräva regimen fall. Regimen räddades bara av en fullständig nedsläckning av medierna och brutal repression som dödade minst 1500, skadade tusentals andra och arresterade uppemot 10 000 människor. Detta var en av de mest kraftfulla utmaningarna mot den islamiska republiken i dess 40-åriga historia och har lämnat regimen kraftigt försvagad.

Regimen misslyckades fullständigt med att mobilisera en motdemonstration och lyckades bara samla några tiotusentals. Men Soleimanis begravning har samlat miljontals människor runt om i Iran under de senaste dagarna. Liknande scener sågs också i Irak, där 500 000 personer rapporterades ha deltagit i begravningsprocessioner. Trumps attacker och hot om upptrappning har stärkt den iranska regimen och kommer att försvaga de revolutionära rörelserna under nästa period.

Iran går nu på offensiven. I Irak, där en kamp bubblat under några år mellan USA och Iran om den irakiska statsapparaten, pressar iranierna nu på för en total utstötning av USA och att de ska dra tillbaka sina trupper, rådgivare och allierade från statsapparaten. De sätter också press på amerikanerna i Afghanistan och har dragit sig ur kärnavtalet, vilket innebär att de förmodligen kommer att inleda utvecklingen av kärnvapen.

Det finns mycket lite som USA kan göra åt det här. Det har talats mycket om krig under de senaste dagarna, men det är uteslutet att den nuvarande situationen leder till en amerikansk invasion av Iran. USA:s befolkning är trött på krig, varför ett av Trumps egna viktigaste kampanjlöften 2016 var att dra sig ur Mellanöstern. Dessutom är den amerikanska statskulden mer än 23 000 miljarder dollar. Ett nytt krig som kostar 5–10 000 miljarder dollar är uteslutet. Ett nytt stort krig från USA:s sida skulle få oöverträffade sociala och politiska följder.

17 år efter invasionen av Irak har USA förlorat kriget i Irak och Afghanistan. Iran skulle vara en ännu starkare fiende. Iran har en bergig terräng, en stark, stridshärdad militär och ett folk som är djupt antiimperialistiskt. Det har också långdistansmissiler och proxygrupper runt om i regionen, som kan angripa tiotusentals utstationerade amerikanska trupper från alla sidor. De kan också stänga Hormuzsundet, som är en viktig passage för olja på världsmarknaden. Detta skulle vara ett allvarligt hot mot den bräckliga världsekonomin.

Därför är en invasion av Iran utesluten. Till och med en allvarligt menad flygkampanj från USA:s sida är ogenomförbar eftersom den skulle medföra att nästan alla USA:s baser i Mellanöstern riskerade att utsättas för attacker. USA:s handlingar bekräftar detta. Medan extra trupper har skickats till regionen för att stödja försvaret av befintliga amerikanska intressen, är det långt ifrån vad som skulle behövas för ett allvarligt menat militärt angrepp. Naturligtvis skulle Trumps oberäkneliga handlingar kunna leda till någon form av militär konflikt, men detta skulle vara mycket riskabelt för USA-imperialismen, som troligtvis inte skulle gå vinnande ur striden.

Mot imperialismen!

De senaste dagarnas händelser har snarare varit ett tecken på den amerikanska imperialismens svaghet än dess styrka. Det finns ingen makt som är nästan lika stark som USA-imperialismen, men i relativa termer är denna imperialism likväl inte så stark som den brukade vara. I takt med att händelserna utvecklas kommer detta att bli än tydligare. Liksom en jordbävning som avslöjar motsägelser som har samlats under ytan, kommer Trumps oberäkneliga beteende att leda till att de nya styrkeförhållanden som utvecklats i Mellanöstern hamnar i förgrunden. I denna nya situation kommer USA-imperialismen att tvingas spela en mindre roll. Men detta kommer inte att innebära mer stabilitet eller förbättrade förhållanden för massorna i regionen.

Vår första uppgift är att motsätta oss imperialismen. Men endast genom att störta kapitalismen kan vi säkra fred och stabilitet genom att sätta stopp för en rutten regim som innebär krig, elände och exploatering för massorna.

Original: [Iran: the killing of Qassem Soleimani – oppose US imperialist aggression](#)

Översättning: Stefan Kangas